

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

An quilibet scripture textus [secundu]m quattuor sensus exponatur
Capitulu[m]. vij

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

De sensibus scripturarum

cōputatione.lxx.hebdomadaz: vbi lz est
positores rā latini q̄ hebrei diuerſimode
ſe habeat q̄ ad terminū in q̄ hebdomade
incipiunt: & quo ad pgressum cōputatio/
mē: qz tamē fīm omnes terminus eaz vltis
mūs tam diu tranſiuit in pteritū: ideo ex
ip̄a autoritate argumentū efficax ſumur
ad 2cluendū & iā diu ch̄is aduenit. Ex
q̄b sequit̄ q̄ cuſ ſenſus litteralis ſacre paſ/
gine in quibuscā locis nō ſit idē ap̄d oēs
ideo pōt 2tingere: & ex alio ſenſu litterat/
li poſſet ſumi argumentū validū. 2ra q̄l/
dam: pura 2ra tenēces eundē ſenſum litt/
eralē: nō aut 2ra alios nō tenētes illum
niſi quādo voceſ ita illū prendūr & rōnaſ
biliter negari nō poſteſt. Ista autē diuerſi/
tas ſepe contingit inter nos & infideles.
Sunt em̄ qdā ſcripture textus quoꝝ ſen/
ſus q̄ eſt verus & litteralis apud catholicos
nō ſufficiat ut ex eo ſumaſ validū argu/
mentū 2ra infideles ſeu hereticos. La/
lis eſt ille text⁹ pſalmiſte: Verbo dñi ce/
li firmati ſunt. Sensus em̄ verus & litt/
eralis apud catholicos eſt: & vbo dñi: i. filio
patris celī ſunt firmati. Un. & Joā. i. dī.
Et p̄bū erat apud deū. Et infra. Omnia
p̄ ipm ſez verbū ſacta ſunt. Sz ex p̄dicto
textu infideles nullā realē diuinaſionē in
diuiniſ admittētes: ſed oēm multitudinē
poſonaz negat̄es: conuinci nō pnt. Dicunt
em̄ q̄ loquit̄ ppheta moe humano: ſicut
cū de mandato alciuus dñi aliquia ſiunt:
dicif̄ & ſunt verbo eius ſacta. Sumiſ em̄
ex bmoi textu argumentū validū apud fi/
deles: qui diuinaſionē diuinaſ p̄ ſenſu in
diuiniſ admittitur. Et ſilt forte argumen/
tabat apluſ ad Hebrews fidēles ex ſenſu
quē ip̄i admittēbant. Eſt tñ alioſ ſenſus
diuine ſcripture vbiq̄ aut ſere vbiq̄: qui
ita patēter eſt literalis: & negari niſi pterui/
endo nō poſt. Et ex tali ſumis argumen/
tum apud omnes admittētes textu. Et ta/
liter arguere nō eſt arguere a tota diuinaſ/
ctiuia ad alterā partē: cu nō accipiat teſt⁹
ut cois duob⁹ ſenſib⁹: ſed yr limitatus ad
vnū. Quando autē textus accipit ut cois
pluriſ ſenſib⁹ quoꝝ q̄libet ſuponit̄ ve/
rus: tūc textus non tenet locū diuinctiue
virtualiſ ſed copulatiue: a qua ad singu/
laſ partes eſt 2ſequentiā bona.

An quilibet scripture textus
ſim quattuor ſenſus expōnat

Capitula vii

Oſt p̄missa videre

p̄ restat: an q̄libet paſſus diuine
ſcripture poſſit ſim oēs q̄tuor
p̄dictos ſenſus expōni v̄l nō. Ad intelle/
ctū autē iſtiuſ diſſicultatē ſcēdū eſt ex do/
ctrina ſcī doctor: vbi ſup̄. q̄ iſti q̄tuor ſen/
ſus ſic accipieſi ſunt. Dicū ci eſt: & p̄fea
iſti ſenſus multiplicanſ. q̄ de⁹ nō ſolu p̄ot
ſignificare vocib⁹ v̄ hoīes: ſegetiā rebus
co mō q̄ p̄pere mltoties acutib⁹ ſuſi/
ta p̄dixerūt. ſenſus gl̄arialis ut dictū eſt
ille eſt quē deus intēcte immedieate p̄voceſ
ſignificare. Uel eſt ille: quē prudēſye pu/
dcs ſeu recte accipit ex ipis voīib⁹ imedi/
ate. Alij poſ ſic accipieſi ſunt. ſenſus em̄
ſpūalilis ut dictū eſt: p̄ſtit in hoc: q̄ que/
dā reſ p̄ adas exp̄muſ. Ideo autē talis
ſenſus ſpūalilis dicit: q̄ ſigurari ſueneuit iſ
uſiſibilib⁹ & ſpūalib⁹ aſcribi: ſicut ſigurare
quenit uſiſibilib⁹ & corporeis: fīm b. Diſ/
tuſ. Veritas autē quā de⁹ nobis ſic maſ
nifestat. ſ. q̄ rex figurās ad duo ordiſat: ſic
ad recte credendū & recte opandū. Si ḡ
ad recte opandū ordiſat: ſic eſt ſenſus mo/
ralis: q̄ alio noie tropologie appellaſ. Si
po ordinā ad recte credendū opt̄ ſiſtin
guere ſim ordinē crediſibiliū. Sicut em̄ dic̄
būs Dionyſius. iij. ca. d. cele. hierar. ſta/
tus ecclie m̄tatis medias eſt iter ſtatū
synagoge & ſtatū ecclie triuiphātis. Unū
vetus teſtamentū fuſt figura noui: & nouū
ſimil & vetus ſit figura celeſtū. ſenſus
ergo ordinatus ad recte credendū: funda
tus iſ. Illa figuraſiō q̄ vetuſ teſtamentū
figura eſt noui: dī allegoricus q̄ alio noie
tropicus appellaſ. Sz fundat⁹ in figuraſiō
reliq̄ dicit anagogicus. Nec ea q̄ hic
dicunt repugnat dicitis q̄b aſſerimus: q̄
anagogia doceſ ſperāda. Nam ea q̄ de fu/
tura vita credim⁹: etiā nos q̄nq̄ viſueros
ſperamus. Cum ḡ q̄rif̄: an q̄libet paſſus
diuine ſcripture oīb⁹ ſadicis ſenſib⁹ expo/
nendus ſit: Dicendū eſt q̄ non. Dicē em̄
Augu. i. ſup̄ Gen. q̄ in quibuscā ſolus
ſenſus litteralis eſt q̄rendue. Hoc at ma/
nifeſte p̄t. Sunt em̄ multa in libris cano

b

Tractatus

I.

niciis tam veteris q̄ noui testamēti: q̄ so/ te q̄ voces tradunt ad sensum litteralem
lū hunc habet sensum: ut sunt duo p̄cepta pertinent sive ad mores: sive ad fidē: sive
charitatis in quib⁹ rora lex pender ⁊ xp̄he ad sp̄em p̄tineant.
vt dī: D̄iach. xxij. L̄c̄z em̄ in illis uob⁹
p̄ceptis. I. Diliges dñm dñm tuū ex roro
cor. tuo. ⁊ primū tuū sicut tēp̄um: multa
p̄tineant expōsitiōē digna: rā de obiecto
charitatis: q̄ de actu ⁊ ordine eius: oia tñ
illa ad sensum p̄tinēt litteralē. Non em̄ p̄
hanc rem p̄imus vel diliges: alie tēp̄um fū
gurant. Et idē est cōtēr de alijs p̄ceptis
decalogi. In euāgelio etiā m̄ltā tradunt
hoc solo sensu expōnibilia: quēadmodū
sunt tradicēt modū p̄cepti: vt Joā. xliij.
L̄c̄d̄s in dñm: ⁊ i me credite. Vel q̄ mo
dū Q̄silij: vt D̄iach. xij. Si vis p̄fectus
ess̄: vade ⁊ vende oia q̄ habeb̄s ⁊ da pau/⁹
perib⁹. Silt cū Luce. viij. ch̄s interpr̄at⁹
parabolam suā dices: semen est verbū
dei. manifestū est q̄ illa p̄ba interpr̄atiōē
nō est necesse h̄c̄ alios sensus sp̄uq̄les cū
sp̄amēt interpr̄atiōē sit expōsitiōē p̄cedētis
pabole. L̄c̄z his tñ stat q̄ illa pabola
forte multos habeat sensus l̄rales: fm̄ q̄
semen p̄t significare multa. Idē etiā est
de ep̄ls beati Pauli vb̄q̄s vel quasi: qz. l.
vnicū habet sensum. Sic ḡ p̄z r̄silio ad q̄
stū. Un̄ doctor sensus q̄libe. vij. vbi sup̄ sic
cludit hoc dubiū ⁊ dicit: Sacra script⁹
ra q̄n̄q̄ expōnenda est istis q̄tuor sensib⁹
q̄n̄q̄ trib⁹: q̄n̄q̄ dudib⁹: q̄n̄q̄ uno em̄. Un̄
ea q̄ fm̄ litteralē sensum ad facta veteris
testamēti spectant: possent q̄tuor sensib⁹
expōni. Silt ea q̄ ad litterā de ch̄z capi/⁹
te dicunt: possent expōni l̄raliter de ch̄z
gestis: ⁊ allegorice referēdo ea ad ei⁹ cor
pus mysticū: ⁊ moralit̄ referēdo ea ad mo
res nostros q̄ fm̄ eū reglari dīct: ⁊ Anagogi
cīcē inq̄nū in ipo ch̄z est nobis iter glo
rie demonstrati. Illa aut̄ q̄ l̄raliter de ec
clesia dicunt: possunt expōni moraliter ana
gogice nō at allegorice: forte fm̄ ⁊ ge
sta p̄mitiue ecclie expōnunt de futuro ita
tu ecclie p̄sentis. Que p̄ fm̄ l̄ram dicun
tur: moraliter nō p̄luerunt expōni: nisi
anagogice. Et illa que fm̄ sensum littera
les p̄tinēt ad statū glie: nullo alio sensu
p̄luerunt expōni. Hec sc̄r̄us Thomas:
ex quib⁹ multa patet ad p̄positū. Et ulte
rius etiā patet quō omnia que latimēta/

De dignitate sensus litteralē.
Capitulū. viij.

Veritur autem

q̄ m̄lti sunt eiusdē littera
sensus: vtz l̄ralis sit iter
omnes p̄stantior. Argui

tur em̄ ⁊ non. Primo lie.

Nam sensus q̄ occidit non est dignior vi
infante. s̄z sensus litteralis occidit cū sic
fundatus in l̄fa q̄ occidit. ij. L̄c̄z. iij. sp̄u
lis aut̄yūificat: q̄ fundat̄ s̄ug sp̄uali signi
ficatione. Unde ibi subdit: Sp̄us aut̄ vi
uiscar. Sc̄do ille sensus est dignior per
quē habemus doctrinā digniore: vt de se
pater. sed sensus spiritualis est hm̄o. Nā
p̄ sensum litteralē habemus geste, ⁊ alle/
goricū aut̄ habemus ea que p̄tinēt ad fi
dem: p̄ anagogicū sperāda que ad spez:
⁊ p̄ moralē agenda q̄ ad charitatē sumi
liter p̄tinēt. Tertio finis nobilior est his
q̄ sunt ad finē. sed sp̄uali sensus finis est
litteralis qui est fundamentū spiritualis
Quarto. ille sensus in quo aliqua falsitas
reperiſ nō est dignior eo qui oīno est sine
falsitate, sed in sensu litterali alīq̄ inuenit
falsicas: pura ⁊ deus localis moueat de/
scēdēdo ad vidēdu turrimēt. Ben. xj. nō
aut̄ in spirituali. Quinto illa que sunt ite
riora: sunt gloria tam in spiritualib⁹ q̄
in temporalib⁹. In cap̄palib⁹ em̄ interiora
sunt in quibus p̄ncipaliter q̄lūt anima
lūm̄ vita: vi cor. Et similiter in spiritualib⁹
lib⁹ interiora sunt digniora. vt pat̄z de ar
ca federis dogmī. Exod. xl. vbi dicit: q̄
spa fuit in sancta sancto: alia aut̄ magis
vel minus appropinq̄bant fm̄ ordinē san
ctitatis. Similiter in sacramētis ecclie in
uisibilis gratia que interiora datur: digni
or est visibili forma que est qd̄ exterius.
Sensus aut̄ litteralis dī esse scriptus ex/
tra lib̄ū: ⁊ spiritualis intus: vt pat̄z Apo
calyp̄. v. vbi dicit: Quidam lib̄ū scriptū in/
tus ⁊ fortis: fm̄ expōsitores. Sexto: Hu/
mana noticia cōmuniciter p̄cedit a minus